

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

P8_TA(2017)0501

Wdrożenie dyrektywy w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej (2015/2129(INI))

(2018/C 369/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 i art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 82 ust. 2 i art. 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 7, 8, 24, 47, 48 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r. wraz z jej protokołami,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych z dnia 25 października 2007 r.,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o cyberprzestępczości z dnia 23 listopada 2001 r.,
- uwzględniając przyjęcie przez Radę Europy Strategii na rzecz praw dziecka (2016-2021),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie 25. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europejska strategia na rzecz lepszego internetu dla dzieci” (COM(2012)0196) z dnia 2 maja 2012 r. oraz sprawozdanie Komisji z dnia 6 czerwca 2016 r. pt. „Ocena końcowa wieloletniego unijnego programu ochrony dzieci korzystających z internetu oraz innych technologii komunikacyjnych (programu Bezpieczniejszy internet)” (COM(2016)0364),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 16 grudnia 2016 r. oceniające, w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania dyrektywy 2011/93/UE (COM(2016)0871) oraz sprawozdanie Komisji z dnia 16 grudnia 2016 r. oceniające wdrożenie środków, o których mowa w art. 25 dyrektywy 2011/93/UE (COM(2016)0872),

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

⁽³⁾ Dz.U. C 289 z 9.8.2016, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 109.

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

- uwzględniając sprawozdanie Europolu z 2016 r. w sprawie oceny zagrożenia wykorzystaniem internetu przez zorganizowane grupy przestępcze (IOCTA),
 - uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 27 lutego 2017 r. w sprawie wymiaru sprawiedliwości przyjaznego dziecku – opinie i doświadczenia dzieci, które brały udział w postępowaniach sądowych w charakterze poszkodowanych, świadków lub stron w dziewięciu państwach członkowskich UE,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2017 r. pt. „Ochrona migrujących dzieci” (COM(2017)0211),
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Kultury i Edukacji, jak również Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0368/2017),
- A. mając na uwadze, że niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne dzieci stanowią poważne naruszenia praw podstawowych, w szczególności prawa dzieci do ochrony i opieki niezbędnych dla ich dobra, jak określono w Konwencji ONZ o prawach dziecka z 1989 r. i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że wdrażając jakiegokolwiek działania służące zwalczaniu tych przestępstw, należy przede wszystkim uwzględnić dobro dziecka, zgodnie z Kartą praw podstawowych UE oraz Konwencją ONZ o prawach dziecka;
- C. mając na uwadze, że dyrektywa 2011/93/UE jest kompleksowym instrumentem prawnym, który zawiera przepisy dotyczące prawa karnego materialnego i postępowania karnego, środki pomocy i ochrony dla ofiar oraz środki zapobiegawcze, w tym środki administracyjne, a jej wdrażanie wymaga ścisłego zaangażowania podmiotów z różnych sektorów takich jak organy ścigania, sądownictwo, stowarzyszenia rodziców i rodzin, które odgrywają czynną rolę w zakresie ochrony małoletnich, organizacje pozarządowe, dostawcy usług internetowych i inni;
- D. mając na uwadze, że sprawozdanie z wdrożenia przedstawione przez Komisję nie zawiera żadnych danych statystycznych dotyczących usuwania i blokowania witryn internetowych zawierających lub rozpowszechniających materiały prezentujące seksualne wykorzystywanie dziecka, a zwłaszcza danych statystycznych dotyczących czasu, w jakim takie treści są usuwane, częstotliwości, z jaką organy ścigania podejmują działania następcze w odniesieniu do otrzymywanych zgłoszeń, opóźnień w usuwaniu wynikających z potrzeby niezakłócenia prowadzonych dochodzeń czy częstotliwości, z jaką wszelkie takie przechowywane dane są rzeczywiście wykorzystywane przez organy sądowe lub organy ścigania;
- E. mając na uwadze, że jednym z głównych wyzwań związanych z prowadzeniem dochodzeń w sprawach o niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych i ściganiem sprawców jest fakt, że wiele ofiar nie zgłasza takich przestępstw; mając na uwadze, że chłopcy są mniej skłonni do zgłaszania niegodziwego traktowania;
- F. mając na uwadze, że dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych lub wykorzystywania seksualnego cierpią z powodu licznych i długotrwałych urazów fizycznych lub psychicznych, które mogą towarzyszyć im przez długi czas, również w dorosłym życiu;
- G. mając na uwadze, że niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne dzieci w internecie stanowią rozwijające się zjawiska, a nowe formy przestępstw, takie jak rozpowszechnianie treści pornograficznych umotywowane zemstą i szantaż przy użyciu treści pornograficznych, pojawiają się w internecie i muszą być eliminowane z zastosowaniem konkretnych środków przyjmowanych przez państwa członkowskie;
- H. mając na uwadze, że organy ścigania stoją przed wyzwaniem związanym z sieciami typu „peer to peer” i sieciami prywatnymi, w których dochodzi do wymiany materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dziecka; mając na uwadze, że należy na jak najwcześniejszym etapie szerzyć wśród dziewcząt i chłopców wiedzę na temat zagrożeń oraz znaczenia poszanowania godności i prywatności innych osób w epoce cyfrowej;

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

- I. mając na uwadze, że dzieci-migranci – w szczególności dziewczęta, ale także w znacznym odsetku chłopcy⁽¹⁾ – są szczególnie narażone na niegodziwe traktowanie w celach seksualnych lub wykorzystywanie seksualne przez handlarzy ludźmi, przemytników, handlarzy narkotyków, sieci prostytucji oraz inne osoby lub sieci, które wykorzystują ich bezbronność, w drodze do Europy i po dotarciu do niej;
- J. mając na uwadze, że sektor turystyki seksualnej ma wpływ na znaczną liczbę dzieci, a zwłaszcza dziewcząt, ale także w znacznym odsetku chłopców;
- K. mając na uwadze, że aby zapewnić zgodność z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, środki przyjęte na mocy motywu 47 dyrektywy 2011/93/UE dotyczącego blokowania i usuwania stron internetowych muszą być zgodne z gwarancjami wymienionymi w art. 25 tej dyrektywy;
- L. mając na uwadze, że w toku przeglądu systematycznego i metaanalizy wykazano, że dzieci niepełnosprawne są blisko trzykrotnie bardziej narażone na przemoc fizyczną lub seksualną w porównaniu z ich pełnosprawnymi rówieśnikami;
- M. mając na uwadze, że stosowanie terminu „pornografia dziecięca” nie jest właściwe do definiowania przestępstw, o których mowa w artykułach 5 i 2 lit. c) dyrektywy 2011/93/UE i może działać na szkodę dzieci będących ofiarami takich przestępstw;

Główne wnioski i zalecenia

1. jednoznacznie potępia wszelkie formy niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz brutalną i niewłaściwą wiktymizację dzieci na wszystkich szczeblach; wyraża zadowolenie w związku z przyjęciem przez Radę Europy Strategii na rzecz praw dziecka (2016–2021); wzywa wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie do przyjęcia odpowiednich środków w celu zapobiegania wszelkim formom przemocy fizycznej i psychicznej wobec dzieci, w tym przemocy fizycznej, niegodziwemu traktowaniu w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu, a także w celu ochrony dzieci przed taką przemocą; wzywa wszystkie instytucje Unii i państwa członkowskie do podjęcia wspólnych i skutecznych działań na rzecz eliminacji niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz – w wymiarze bardziej ogólnym – wszystkich przestępstw seksualnych, których ofiarami są dzieci; wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do wyraźnego uznania ochrony dzieci za priorytet podczas opracowywania i wdrażania polityk, które mogą wywrzeć negatywny wpływ na dzieci;
2. uważa, że dyrektywa 2011/93/UE zapewnia solidne i kompletne ramy prawne do zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci; ubolewa nad poważnymi wyzwaniem, z jakimi państwa członkowskie zmagają się, transponując i wdrażając dyrektywę, w szczególności w odniesieniu do przepisów w sprawie zapobiegania, ścigania i oskarżania, a także ochrony i pomocy na rzecz ofiar, oraz żałuje, że nie wykorzystuje się całego potencjału dyrektywy; apeluje do państw członkowskich o zintensyfikowanie działań prowadzących do pełnej i prawidłowej transpozycji dyrektywy; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, by transpozycja prawna przekładała się na skuteczne wdrażanie w celu zapewnienia ochrony i pomocy dla pokrzywdzonych dzieci i zerowej tolerancji dla niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych;
3. ubolewa, że Komisja nie była w stanie przedstawić swoich sprawozdań z wdrożenia w terminie przewidzianym w art. 28 dyrektywy 2011/93/UE oraz że oba sprawozdania z oceny przedstawione przez Komisję dokumentują jedynie transpozycję tej dyrektywy do prawa krajowego przez państwa członkowskie, lecz nie zawierają pełnej oceny jej przestrzegania; wzywa państwa członkowskie do współpracy oraz do przekazania Komisji wszystkich istotnych informacji na temat wdrożenia dyrektywy, w tym statystyk;
4. podkreśla, że termin „materiały prezentujące seksualne wykorzystywanie dziecka” jest bardziej odpowiedni niż „pornografia dziecięca” w odniesieniu do tego typu przestępstw, których ofiarami są dzieci; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia użycia terminu „materiały przedstawiające wykorzystywanie seksualne dzieci” zamiast pojęcia „pornografia dziecięca”; podkreśla jednak, że ta nowa terminologia nie powinna w żaden sposób ograniczać wykazu przestępstw objętych pojęciem „pornografii dziecięcej” zawartego w art. 5 dyrektywy 2011/93/UE w związku z art. 2 lit. c);

⁽¹⁾ badania wykazują, że u chłopców mogą występować szczególnie silne zahamowania przed zgłaszaniem przypadków wykorzystywania seksualnego, w tym z powodu schematów myślowych występujących w społeczeństwie w odniesieniu do osób płci męskiej; Zob. np. analizę Działu ds. Oceny Ex Post Skutków Biura Analiz Parlamentu Europejskiego PE 598.614, s. 16, oraz Schaefer, G.A., Mundt, I.A. Ahlers, C.J. i Bahls, C pt. „Niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych a upośledzenie psychologiczne ofiar: wyniki badania online przeprowadzonego z inicjatywy ofiar” [Child sexual abuse and psychological impairment in victims: results of an online study initiated by victims], *Journal of Child Sex Abuse*, tom 21, nr 3, 2012, s. 343-360.

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

5. ubolewa nad tym, że w sprawozdaniu z wdrożenia przedstawionym przez Komisję nie podaje ona niestety, czy dokonała oceny systemu INHOPE pod kątem tego, czy jest on wystarczający w zakresie przekazywania zgłoszeń właściwym organom państw trzecich;

6. ubolewa nad tym, że Komisja nie gromadzi danych dotyczących stosowanych rodzajów blokowania; ubolewa nad tym, że nie opublikowano danych dotyczących liczby stron internetowych objętych listami blokowanych stron w każdym kraju; wyraża ubolewanie, że brakuje oceny wykorzystania metod zabezpieczania, takich jak szyfrowanie, aby zapewnić, by listy blokowanych stron nie były ujawniane, a tym samym nie stawały się rażąco sprzeczne z przeznaczeniem; przyjmuje z zadowoleniem, że choć w 2011 r. Komisja promowała obowiązkowe blokowanie, obecnie wyraźnie odstąpiła od tego stanowiska;

Prawo karne materialne (art. 3, 4 i 5 dyrektywy)

7. odnotowuje, że przepisy dotyczące prawa karnego materialnego dyrektywy 2011/93/UE zostały transponowane przez państwa członkowskie; wyraża jednak zaniepokojenie faktem, że niektóre państwa członkowskie nie transponowały w pełni przepisów w sprawie przestępstw związanych z wykorzystywaniem seksualnym (art. 4), przestępstw związanych z niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych, w przypadku gdy dochodzi do nadużycia uznanego stosunku zaufania, władzy lub wpływu na dziecko (art. 3 ust. 5 ppkt (ii)) lub w przypadku gdy dochodzi do wykorzystania szczególnej bezbronności dziecka (art. 3 ust. 5 ppkt (ii)), a także odpowiedzialności osób prawnych (art. 12);

8. uważa w szczególności, że państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich możliwych starań, aby zwalczać bezkarność sprawców niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, a także osób fizycznych lub prawnych, które dopuszczają się pomocnictwa, współprawnstwa przestępstw wykorzystywania seksualnego dzieci oraz niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, lub podlegania do popełnienia tych przestępstw; uważa, że największe znaczenie ma zapewnienie przez państwa członkowskie odpowiedzialności osób fizycznych i prawnych, w przypadku gdy brak nadzoru lub kontroli osoby, która jest członkiem tej osoby prawnej, umożliwił lub ułatwił popełnienie przestępstw;

9. wyraża szczególne zaniepokojenie zagrożeniem i ryzykiem dla dzieci stwarzanym przez przestrzeń internetową, zwłaszcza w odniesieniu do nakłaniania dzieci przez internet oraz nagabywania dzieci dla celów seksualnych i innych form podlegania; uważa zatem, że należy znaleźć sposoby wykrywania i zgłaszania takich niebezpiecznych praktyk oraz prowadzenia dochodzeń w ich sprawie; podkreśla konieczność zwiększenia poziomu ochrony dzieci w internecie, przy jednoczesnym prowadzeniu programów uświadamiających i informacyjnych w zakresie zagrożeń występujących w internecie;

10. przypomina Komisji, że ograniczenia mające zastosowanie do treści online muszą być zakorzenione w prawie, należyte określone, proporcjonalne, uzasadnione i powinien im przyświecać wyraźny cel;

11. wyraża zaniepokojenie w związku z coraz częstszymi przypadkami transmitowania na żywo w internecie przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, których sprawcy są wysoce wykwalifikowani i innowacyjni w korzystaniu z zaawansowanych technologii; uważa, że wszystkie państwa członkowskie powinny w związku z tym dążyć do rozwijania innowacyjnych rozwiązań technicznych, aby wykrywać takie treści i blokować dostęp do nich, przy jednoczesnym ograniczaniu korzystania z usług płatniczych służących uzyskaniu dostępu do tych treści;

12. podkreśla potrzebę uwzględnienia nowych form przestępstw w internecie takich jak rozpowszechnianie treści pornograficznych umotywowane zemstą i szantaż przy użyciu treści pornograficznych, które dotyczą wiele młodych osób, a w szczególności dziewcząt; wzywa organy ścigania państw członkowskich i wymiar sprawiedliwości do przyjęcia konkretnych środków ukierunkowanych na zwalczanie tej nowej formy przestępczości oraz apeluje do przemysłu internetowego, serwisów interwencyjnych, organizacji pozarządowych i wszystkich właściwych organów o przyjęcie współodpowiedzialności, przy jednoczesnym dążeniu do wypracowania rozwiązań służących zwalczaniu tych przestępstw, w tym do lepszego wykorzystywania dostępnych technologii i opracowania nowych technologii w celu ułatwienia identyfikacji osób popełniających przestępstwa w internecie;

13. przypomina, że każda osoba ma prawo do podejmowania decyzji dotyczących własnych danych osobowych, a zwłaszcza wyłączone prawo do kontroli nad sposobami wykorzystania i ujawniania swoich danych osobowych oraz prawo do bycia zapomnianym, zdefiniowane jako możliwość uzyskania szybkiego usunięcia treści, które mogą uwłaczać jej godności;

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

14. podkreśla, że konieczne jest, by państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, uznały za czyny karalne, oprócz nagabywania dzieci do celów seksualnych, także cybernapastowanie lub uwodzenie dzieci przez internet; przypomina, że cybernapastowanie polega na nawiązywaniu kontaktu online przez osobę dorosłą z małoletnim lub osobą, którą uważa ona za małoletniego, w celu późniejszego popełnienia przestępstwa lub czynu niedozwolonego wobec tej osoby;

15. ubolewa nad brakiem danych statystycznych dotyczących korzystania z postępowania karnego w celu zajęcia sprzętu w odpowiednich przypadkach;

Ściganie i oskarżanie

16. zauważa, że kilka państw członkowskich nie wdrożyło jeszcze wymogów w zakresie ścigania przestępstw przez wystarczający okres od momentu osiągnięcia przez pokrzywdzonego pełnoletniości; zachęca w związku z tym państwa członkowskie do zapewnienia, by ustawowe terminy, w których można zgłaszać i ścigać te przestępstwa, były wystarczająco długie, tak aby co najmniej rozpoczynały się od momentu osiągnięcia przez pokrzywdzonego pełnoletniości w celu zagwarantowania możliwości ścigania przestępstw;

17. podkreśla znaczenie wdrożenia art. 17 w celu zapewnienia, by państwa członkowskie obejmowały swoją jurysdykcją przestępstwa popełnione z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), do których dostęp uzyskano z ich terytorium, niezależnie od tego, czy znajdują się one na ich terytorium; podkreśla konieczność opracowania konkretnych podstaw na potrzeby wspólnego unijnego podejścia w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w cyberprzestrzeni, zgodnie z ustaleniami nieformalnego spotkania ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z dnia 26 stycznia 2016 r.;

18. ubolewa nad tym, że nie wszystkie przestępstwa wymienione w dyrektywie 2011/93/UE są uwzględnione w prawie krajowym państw członkowskich, jeśli chodzi o jurysdykcję eksterytorialną; ubolewa nad tym, że niektóre państwa członkowskie gwarantują, że przestępstwa niegodziwego traktowania w celach seksualnych popełnione za granicą są ścigane, nawet jeśli ofiara nie złoży skargi; wzywa państwa członkowskie do skutecznego rozwiązania tych problemów;

19. wzywa wszystkie państwa członkowskie do przydzielenia właściwych zasobów finansowych i ludzkich na pracę organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w celu zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci, w tym na specjalistyczne szkolenia dla policji i śledczych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia środków przeznaczonych na identyfikację osób pokrzywdzonych i zdecydowanie zachęca nowe państwa członkowskie, które nie dokonały jeszcze transpozycji art. 15 ust. 4 dyrektywy 2011/93/UE dotyczącej identyfikacji osób pokrzywdzonych, aby uczyniły to bezwzględnie i wdrożyły ten przepis przez utworzenie specjalnych zespołów dochodzeniowych wyposażonych w odpowiednie narzędzia i środki;

20. ubolewa nad tym, że nadal brakuje dokładnych statystyk i danych o liczbie popełnianych przestępstw w obszarze niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, a zwłaszcza wykorzystywania seksualnego dzieci, a przyczyną tego jest duży odsetek niezgłaszanych przypadków, nowy charakter przestępstw, a także zróżnicowane definicje i metodologie stosowane w poszczególnych państwach członkowskich;

21. podkreśla, że niektóre z głównych wyzwań, z jakimi zmagają się organy ścigania i organy sądowe w związku ze ściganiem i oskarżaniem w przypadkach przestępstw obejmujących niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie, wynikają w szczególności z transgranicznego charakteru dochodzeń lub zależności od dowodów elektronicznych; zwraca w szczególności uwagę na konieczność poprawy cyfrowych technik śledczych, aby nadążyć za szybkim tempem rozwoju technologicznego;

22. wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy między organami ścigania, w tym dzięki częstszemu korzystaniu ze wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych; apeluje do organów, by uznały, że nadmierne poleganie na serwisach interwencyjnych może być sprzeczne z zamierzonym celem i jedynie przenosi odpowiedzialność za walkę z materiałami prezentującymi seksualne wykorzystywanie dziecka na podmioty zewnętrzne;

23. wzywa państwa członkowskie do stosowania przepisów dyrektywy 2011/93/UE w sposób ukierunkowany na przyszłość; wzywa podmioty z branży oraz dostawców usług internetowych do stosowania najnowocześniejszych technologii oraz do inwestowania w innowacyjne rozwiązania w celu zwiększenia możliwości identyfikowania i ścigania sprawców, rozbijania przestępczych sieci internetowych, a także w celu ochrony ofiar;

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

24. wyraża zaniepokojenie korzystaniem z technologii translacji adresów sieciowych klasy operatorskiej (NAT CGN) przez dostawców usług internetowych, które to technologie pozwalają na korzystanie z jednego adresu IP przez wielu użytkowników jednocześnie, przez co stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa w internecie i możliwości stwierdzenia odpowiedzialności; wzywa państwa członkowskie, by zachęcały dostawców usług internetowych i operatorów sieci do przyjmowania koniecznych środków w celu ograniczenia liczby użytkowników przypadających na adres IP, stopniowej rezygnacji z technologii CGN i dokonywania koniecznych inwestycji w celu pilnego przyjęcia adresów protokołu internetowego nowej generacji (IPv6);

25. wzywa państwa członkowskie do zintensyfikowania współpracy policyjnej i sądowej oraz do pełnego wykorzystania istniejących unijnych narzędzi współpracy zapewnianych przez Europol – w szczególności w ramach projektu analitycznego Twins i Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością – i Eurojust, tak aby zagwarantować skuteczne ściganie i oskarżanie sprawców i ewentualnych współników; podkreśla, że Europol i Eurojust powinny otrzymać odpowiednie zasoby w celu umożliwienia im realizacji zadań w tym obszarze oraz zachęca państwa członkowskie do dzielenia się najlepszymi praktykami;

26. wzywa państwa członkowskie do zintensyfikowania współpracy policyjnej i sądowej w celu zwalczania handlu dziećmi-migrantami, które są w szczególności narażone na niegodziwe traktowanie, handel ludźmi i wykorzystywanie seksualne, głównie dziewczętami, lecz także chłopcami, a także ich przemytu; apeluje o ściślejszą współpracę i szybką wymianę informacji między organami w celu śledzenia zaginionych dzieci, oraz o zapewnienie interoperacyjności baz danych; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia całościowego podejścia obejmującego wszystkie podmioty oraz do zacieśnienia współpracy z organami ścigania, służbami opieki społecznej i społeczeństwem obywatelskim; przyznaje, że społeczeństwo obywatelskie odgrywa istotną rolę w identyfikacji szczególnie narażonych dzieci z uwagi na brak zaufania do organów ścigania ze strony dzieci-migrantów;

27. zachęca państwa członkowskie do zintensyfikowania wysiłków w zakresie zwalczania dziecięcej turystyki seksualnej oraz ścigania sprawców i współsprawców, biorąc pod uwagę odpowiedzialność wszystkich zaangażowanych podmiotów;

28. uważa, że należy zachęcać państwa członkowskie do stworzenia wyspecjalizowanej sieci międzynarodowej mającej na celu zwalczanie turystyki seksualnej, czemu powinny towarzyszyć środki w dziedzinie polityki wdrażane na szczeblu rządowym, takie jak wprowadzenie programów finansowania w celu pomocy rodzinom i dzieciom mieszkającym w strefach zagrożenia;

Zapobieganie (art. 22, 23 i 24 dyrektywy)

29. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia skutecznych programów zapobiegawczych i interwencyjnych, w tym programów regularnych szkoleń dla wszystkich urzędników, pedagogów, stowarzyszeń rodziców i zainteresowanych podmiotów mających kontakt z dziećmi na potrzeby lepszej oceny ryzyka popełnienia przestępstwa;

30. pilnie wzywa wszystkie państwa członkowskie do przyjęcia właściwych środków, takich jak uświadamianie społeczeństwa, kampanie prewencyjne, szkolenia i specjalne programy edukacyjne dla organów władzy, rodziców, nauczycieli, dzieci i małoletnich – we współpracy ze stowarzyszeniami rodziców odgrywającymi czynną rolę w zakresie ochrony dzieci i osób małoletnich oraz odpowiednimi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego – aby promować umiejętności korzystania z mediów, bezpieczeństwo w internecie oraz znaczenie wartości rodzinnych (np. wzajemnej odpowiedzialności, szacunku i opieki), godności człowieka, samooceny i unikania przemocy, a także w bardziej ogólnym wymiarze zabezpieczenie prawa dzieci do ochrony przed wszelkimi formami niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego;

31. wzywa Komisję i państwa członkowskie do utworzenia wielostopniowego systemu ochrony dziecka opartego na interesie dziecka i pełnym poszanowaniu jego praw podstawowych, aby jednoznacznie dać do zrozumienia, że wszelkie formy przemocy fizycznej, seksualnej i psychicznej wobec dzieci są niedopuszczalne i podlegają karze z mocy prawa;

32. zachęca państwa członkowskie, by wymieniały się najlepszymi praktykami w zakresie materiałów edukacyjnych i programów szkoleń dla wszystkich zaangażowanych podmiotów – takich jak nauczyciele, rodzice, wychowawcy i organy ścigania – w celu zwiększania świadomości na temat nagabywania dzieci dla celów seksualnych i innych form zagrożenia bezpieczeństwa dzieci w internecie; zachęca państwa członkowskie, aby opracowały ambitne programy nauczania dla rodziców i dzieci mające na celu umocnienie ich pozycji dzięki zwiększeniu świadomości na temat zagrożeń związanych z internetem i zachęcanie ich do zgłaszania faktów, których byli świadkami lub ofiarami, w szczególności za pośrednictwem linii telefonicznych przeznaczonych specjalnie dla dzieci; uważa, że bardzo ważne są wytyczne dla rodziców, które pozwolą im ocenić zagrożenia, na jakie mogą być narażone ich dzieci, oraz wykrywanie wczesnych oznak

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

ewentualnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie; wzywa usługodawców do pracy nad wzmoczeniem działań mających na celu informowanie o zagrożeniach internetowych, w szczególności na rzecz dzieci, przez opracowanie narzędzi interaktywnych i materiałów informacyjnych;

33. nalega, by państwa członkowskie wprowadziły do prawodawstwa obowiązkowe kontrole rejestru karnego osób ubiegających się o pracę lub wolontariat dający dostęp do dzieci lub władzę nad nimi oraz by regularnie przekazywały sobie informacje na temat osób stwarzających zagrożenie dla dzieci;

34. wzywa państwa członkowskie do wymiany informacji na temat osób skazanych za przestępstwa seksualne wobec dzieci, by uniemożliwić im niezauważalne przemieszczanie się z jednego państwa członkowskiego do drugiego w celu podjęcia pracy lub wolontariatu z dziećmi lub w placówkach dla dzieci; zachęca państwa członkowskie do usprawnienia wymiany informacji o przypadkach skazania w sprawach karnych i przypadkach pozbawienia praw oraz do zapewnienia systematycznego i spójnego gromadzenia danych w krajowych rejestrach sprawców; wzywa państwa członkowskie do wypełnienia zobowiązań na mocy art. 22 dyrektywy 2011/93/UE oraz do zapewnienia skutecznych, naukowo zbadanych programów i środków interwencyjnych dla osób, które obawiają się, że mogą popełnić przestępstwa związane z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych oraz innych przestępstw, o których mowa w artykułach od 3 do 7 dyrektywy;

35. zauważa, że niektóre państwa członkowskie opracowały specjalne systemy operacyjne i wprowadziły jednostki zdolności kryminalistycznych mające na celu prowadzenie dochodzeń dotyczących niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych; zauważa jednak, że większość państw członkowskich nie posiada specjalnych służb dochodzeniowych ani środków finansowych służących nabywaniu materiałów kryminalistycznych, takich jak specjalne oprogramowanie do dochodzeń internetowych, które mają być prowadzone; zaleca zatem, aby w razie potrzeby UE wspierała te służby za pomocą odpowiednich środków finansowych;

36. zauważa, że większość przypadków niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci nie jest zgłaszana organom ścigania; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich działań w celu ułatwienia dzieciom zgłaszania takich przestępstw oraz zachęcenia ich do tego, a także do rozważenia możliwości utworzenia systemowych mechanizmów bezpośrednich zgłoszeń;

37. wzywa państwa członkowskie do rozwoju lub wzmocnienia telefonów zaufania dla dzieci, które zapewniają pomoc i wsparcie dzieciom będącym ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych lub wykorzystywania seksualnego oraz umożliwiają realizację ich podstawowego prawa do bycia wysłuchanym; zwraca się do państw członkowskich o zapewnienie, aby te telefony zaufania były dostępne przez całą dobę siedem dni w tygodniu za pośrednictwem różnych środków łączności, a także aby były poufne, bezpłatne dla dzieci oraz jasno umiejscowione w krajowych systemach ochrony dzieci, a także zwraca się, aby państwa członkowskie zagwarantowały ustrukturyzowane i długoterminowe finansowanie tych telefonów zaufania;

Pomoc i wsparcie dla pokrzywdzonych (art. 18, 19 i 20 dyrektywy)

38. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy 2012/29/UE dotyczącej praw ofiar przestępstw, przyjęcia specjalnych środków w celu ochrony pokrzywdzonych dzieci oraz wymiany najlepszych praktyk w celu zapewnienia, by dzieci otrzymywały odpowiednią pomoc i wsparcie w całym procesie karnym i na późniejszym etapie;

39. z zadowoleniem przyjmuje najlepsze praktyki przyjęte w niektórych państwach członkowskich w zakresie ochrony dzieci, takie jak na przykład Barnhuset w Szwecji; wzywa państwa członkowskie do skupienia się na zapewnianiu pomocy prawnej, wsparcia psychologicznego i pomocy oraz unikaniu wtórnej wiktyimizacji dzieci; zachęca państwa członkowskie do uruchomienia regionalnych i krajowych kampanii uświadamiających w celu popularyzowania wsparcia dla dzieci będących ofiarami przestępstw oraz w celu pobudzenia opinii społecznej do zmiany kulturowej, tak aby unikać obwiniania ofiary, które może wywoływać dodatkowe urazy u dzieci będących ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych;

Usuwanie i blokowanie (art. 25)

40. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że państwa członkowskie muszą wdrożyć ustawodawstwo i środki administracyjne w celu usuwania stron internetowych zawierających materiały prezentujące seksualne wykorzystywanie dziecka utrzymywanych na ich terytorium; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia art. 25 dyrektywy 2011/93/UE oraz do priorytetowego traktowania kwestii szybkiego usuwania u źródła materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dzieci, przy uwzględnieniu odpowiednich zabezpieczeń; ubolewa, że tylko połowa państw członkowskich włączyła do swojego ustawodawstwa przepisy umożliwiające blokowanie dostępu do takich stron internetowych dla użytkowników na ich terytorium; przypomina, że w walce z rozpowszechnianiem materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dziecka środki polegające na usuwaniu tych materiałów są skuteczniejsze niż blokowanie, ponieważ blokowanie nie prowadzi do usunięcia treści;

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

41. ubolewa nad tym, że mimo iż Komisja wspomniała, że w niektórych państwach członkowskich nie funkcjonują procedury „zgłaszania i usuwania”, choć od wejścia w życie dyrektywy 2000/31/WE (dyrektywy w sprawie handlu elektronicznego) minęło 16 lat, to nie podaje ona, czy zostaną podjęte jakiegokolwiek działania, które skłoniłyby te państwa członkowskie do przestrzegania prawa Unii;

42. wzywa Komisję do dalszych działań w celu gromadzenia koniecznych informacji o tym, jakie procedury są stosowane w państwach członkowskich, w których nie funkcjonują procedury zgłaszania i usuwania ani nie obowiązują środki z zakresu prawa karnego, oraz do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wobec tych państw członkowskich, w stosunku do których zostanie stwierdzone, że nie wywiązują się ze swoich obowiązków na mocy dyrektywy 2000/31/WE w tym zakresie;

43. ubolewa, że Komisja ani nie dokonała oceny bezpieczeństwa list blokowanych stron, technologii wykorzystywanych w celu blokowania w krajach, które wprowadziły taki środek, wdrożenia zabezpieczeń, takich jak szyfrowanie, w związku z przechowywaniem i przekazywaniem list blokowanych stron, ani nie przeprowadziła żadnej wnikliwej analizy skuteczności tego środka;

44. zauważa, że dyrektywa 2011/93/UE nie wymaga obowiązkowego blokowania; przyznaje, że blokowanie nie jest ani jedyną, ani niezawodną technologią; zaleca usuwanie u źródła materiałów prezentujących wykorzystywanie seksualne dziecka i niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w kontekście skutecznych działań wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania;

45. wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia wdrażania, we współpracy z branżą internetową, procedur powiadamiania i usuwania, które wciąż są zbyt długie, oraz do ustanowienia partnerstw z branżą internetową, Europolem i Eurojustem, aby zabezpieczyć sieci i systemy przed atakami hakerskimi i niewłaściwym wykorzystywaniem do rozpowszechniania materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dziecka;

46. wzywa państwa członkowskie, aby w przypadkach, w których treści są udostępniane z państw trzecich, zacieśniły współpracę z zainteresowanymi państwami trzecimi oraz z Interpolem w celu zapewnienia szybkiego usuwania tych treści;

47. zaleca regularne aktualizowanie czarnych list stron internetowych zawierających materiały prezentujące seksualne wykorzystywanie dziecka przez właściwe organy oraz przekazywanie ich dostawcom usług internetowych w celu unikania na przykład nadmiernego blokowania oraz zapewnienia proporcjonalności; zaleca, by państwa członkowskie dzieliły się takimi czarnymi listami stron internetowych z innymi państwami członkowskimi, Europolem i należącym do niego Europejskim Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością, a także z Interpolem; uważa w tym względzie, że można by wykorzystywać nowo opracowaną technologię haszowania, w tym automatyczne wykrywanie i rozpoznawanie treści wizualnych; podkreśla, że wszelkie stosowane technologie powinny przejść rygorystyczne testy, aby wyeliminować, a przynajmniej zminimalizować, możliwość włamania, wystąpienia nadużyć lub skutków przeciwnych do zamierzonych;

48. zachęca sieć INHOPE do współpracy z jej członkami nad stworzeniem bezpiecznego mechanizmu anonimowego zgłaszania sieci głębokich, takich jak sieci o charakterze sieci ukrytych znajdujące się w sieci TOR, który zapewniałby poszanowanie takich samych wysokich standardów anonimowości, jak te zapewniane demaskatorom przez organizacje prasowe, aby stworzyć osobom korzystającym z tych sieci możliwość zgłaszania informacji lub doniesień dotyczących materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dziecka;

49. nalega, by państwa członkowskie nałożyły na dostawców usług internetowych obowiązek aktywnego zgłaszania organom ścigania i krajowym serwisom interwencyjnym materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dziecka wykrytych w ich infrastrukturze; wzywa Komisję do dalszego zapewniania środków finansowych w ramach instrumentu „Łącząc Europę”, aby wyposażać serwisy interwencyjne w odpowiednie zasoby umożliwiające im realizowanie uprawnień w zakresie zwalczania nielegalnych treści w internecie;

50. dostrzega aktywną i wspierającą rolę w zwalczaniu materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dziecka w internecie odgrywaną przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego, takie jak sieć serwisów interwencyjnych INHOPE, w tym Internet Watch Foundation w Zjednoczonym Królestwie; wzywa Komisję, aby we współpracy z siecią INHOPE wskazywała i wdrażała najlepsze praktyki, zwłaszcza w odniesieniu do sprawozdawczości statystycznej i skutecznych kontaktów z organami ścigania; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do ustanowienia takich serwisów interwencyjnych oraz jest zdania, że powinny one mieć możliwość aktywnego poszukiwania materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dziecka w internecie;

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

51. nalega, by państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, niezwłocznie wprowadziły bezpieczne i przyjazne dziecku mechanizmy zgłaszania i doradztwa, takie jak telefoniczne lub komputerowe serwisy interwencyjne posiadające adres e-mail bądź oferujące aplikacje na tablety lub smartfony, za pomocą których użytkownicy internetu mogliby, nawet anonimowo, zgłaszać materiały prezentujące seksualne wykorzystanie dziecka znalezione w internecie i które są w stanie szybko ocenić zgłoszoną treść w świetle niezwłocznego powiadamiania i procedur likwidacji oraz usunięcia treści utrzymywanych poza terytorium tych państw członkowskich; wzywa do wyraźniejszego uznania roli i umocnienia serwisów interwencyjnych oraz zachęca państwa członkowskie, aby przydzielały im odpowiednie zasoby, w tym środki budżetowe i przeszkolonych pracowników dysponujących odpowiednią wiedzą; uważa, że oprócz przyjmowania zgłoszeń od obywateli, takie serwisy interwencyjne powinny mieć prawo do aktywnego prowadzenia poszukiwań materiałów prezentujących seksualne wykorzystanie dziecka w internecie;

52. podkreśla potrzebę promowania i wspierania unijnych programów informacyjnych umożliwiających obywatelom zgłaszanie właściwym organom treści online, które są nielegalne lub szkodliwe dla dzieci;

53. wzywa Komisję do dalszego informowania Parlamentu o aktualnej sytuacji w odniesieniu do przestrzegania dyrektywy przez państwa członkowskie, za pomocą zdezagregowanych i porównywalnych danych dotyczących wyników państw członkowskich w zakresie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i seksualnemu wykorzystywaniu dzieci w internecie i poza nim oraz zwalczania tych zjawisk; wzywa Komisję do przedstawienia bardziej szczegółowego sprawozdania na temat wdrożenia dyrektywy, które powinno zawierać dodatkowe informacje i statystyki dotyczące usuwania i blokowania stron internetowych zawierających materiały przedstawiające wykorzystywanie seksualne dzieci, dane statystyczne dotyczące szybkości usuwania nielegalnych treści po okresie 72 godzin oraz informacje o działaniach podjętych przez organy ścigania w sprawie zgłoszonych przestępstw, opóźnieniach w usuwaniu treści ze względu na konieczność uniknięcia ingerencji w przebieg prowadzonych dochodzeń, informacje na temat wykorzystywania danych przechowywanych przez organy sądowe i organy ścigania oraz informacje na temat działań podjętych przez serwisy interwencyjne po poinformowaniu organów ścigania, aby zwróciły się do dostawców usług hostingowych; zobowiązuje właściwą komisję do zorganizowania przesłuchania w sprawie aktualnej sytuacji w odniesieniu do wdrażania oraz ewentualnego rozważenia przyjęcia dodatkowego sprawozdania w sprawie działań następczych podjętych w związku z wdrażaniem dyrektywy;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także parlamentom i rządóm państw członkowskich.
